

Sygn. akt IV K 7/16

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 maja 2016 roku

Sąd Rejonowy Szczecin - Centrum w Szczecinie w Wydziale IV Karnym

w składzie:

Przewodniczący: SSR Artur Witek

Protokolant: Mariusz Zajac

w obecności prokuratora Prokuratury Rejonowej Szczecin - Śródmieście w Szczecinie Agaty Karwowskiej

po rozpoznaniu w dniu 25 maja 2016 roku sprawy

A. D.

urodz. (...) w S., córki H. i I. z domu G.

skazanej prawomocnymi wyrokami:

1. Sądu Rejonowego Szczecin – Centrum w Szczecinie z dnia 17 grudnia 2014 roku, sygn. akt IV K 343/14, następnie zmienionym wyrokiem Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 23 października 2015 roku, sygn. akt IV Ka 718/15 za przestępstwo z art. 280 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełnione w dniu 3 grudnia 2013 roku na karę 2 (dwóch) lat i 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności,

2. Sądu Rejonowego Szczecin – Centrum w Szczecinie z dnia 12 marca 2015 roku, sygn. akt IV K 741/14 za przestępstwo z art. 280 § 1 k.k. w zb. z art. 158 § 1 k.k. w zb. z art. 275 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełnione w nocy 19/20 listopada 2013 roku na karę 2 (dwóch) lat i 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności,

I. na podstawie art. 85 k.k., art. 86 § 1 k.k., w brzmieniu sprzed dnia 1 lipca 2015 roku, łączy kary pozbawienia wolności wymierzone wyrokami Sądu Rejonowego Szczecin – Centrum w Szczecinie z dnia 17 grudnia 2014 roku, sygn. akt IV K 343/14 oraz Sądu Rejonowego Szczecin – Centrum w Szczecinie z dnia 12 marca 2015 roku, sygn. akt IV K 741/14 i orzeka wobec A. D. karę łączną 4 (czterech) lat pozbawienia wolności.

II. Na podstawie art. 577 k.p.k. zalicza skazanej na poczet orzeczonej kary łącznej okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 31 stycznia 2014 roku do dnia 2 lipca 2014 roku.

III. Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia skazaną A. D. od zapłaty wydatków poniesionych przez Skarb Państwa.

Sygn. akt IV K 7/16

UZASADNIENIE

A. D. została skazana prawomocnymi wyrokami:

1. Sądu Rejonowego Szczecin – Centrum w Szczecinie z dnia 17 grudnia 2014 roku, sygn. akt IV K 343/14, następnie zmienionym wyrokiem Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 23 października 2015 roku, sygn. akt IV Ka 718/15 za przestępstwo z art. 280 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełnione w dniu 3 grudnia 2013 roku na karę 2 lat i 10 miesięcy pozbawienia wolności,

2. Sądu Rejonowego Szczecin – Centrum w Szczecinie z dnia 12 marca 2015 roku, sygn. akt IV K 741/14 za przestępstwo z art. 280 § 1 k.k. w zb. z art. 158 § 1 k.k. w zb. z art. 275 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełnione w nocy 19/20 listopada 2013 roku na karę 2 lat i 8 miesięcy pozbawienia wolności.

Dowody: - odpis wyroku Sądu Rejonowego Szczecin – Centrum w Szczecinie z

dnia 17 grudnia 2014 roku, sygn. akt IV K 343/14 – k. 21-23,

- odpis wyroku Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 23 października 2015 roku, sygn. akt IV Ka 718/15 – k. 24-25,
- odpis wyroku Sądu Rejonowego Szczecin – Centrum w Szczecinie z dnia 12 marca 2015 roku, sygn. akt IV K 741/14 – k. 29,
- dane o karalności – k. 10-11.

A. D. urodziła się w (...) roku. Jest panną, matką dziecka w wieku 17 lat. Legitymuje się wykształceniem podstawowym. Była czterokrotnie skazywana za przestępstwa. Aktualnie odbywa kary pozbawienia wolności. Dobrze funkcjonuje w jednostce penitencjarnej. Została cztery razy nagrodzona za przestrzeganie porządku wewnętrznego, dbanie o ład w celu mieszkalnej, realizowanie poleceń przełożonych, uczestnictwo w zajęciach kulturalno-oświatowych i wykonanie gazetki ściennej dotyczącej uzależnienia od alkoholu. Nie stwarza problemów natury wychowawczej. Stara się być osobą spokojną, opanowaną, zachowującą odpowiedni dystans. Skazana pozostaje osobą uzależnioną od alkoholu. Regularnie uczęszcza na spotkania grupy wsparcia AA i wzięła udział w terapii. Nie deklaruje przynależności do podkultury przestępczej. Układa w sposób właściwy relacje ze współosadzonymi. Jest krytycznie ustosunkowana do popełnionych przestępstw i dotychczasowego trybu życia.

Dowody: - protokół wyjaśnień A. D. – k. 73,

- opinia o skazanej – k. 12-13,

- dane o karalności – k. 10-11.

Powyższy stan faktyczny ustalono w oparciu o zgromadzone dokumenty w postaci odpisów orzeczeń sądowych, danych o karalności i opinii o skazanej. Sąd uznał je za wiarygodne, bowiem zostały sporządzone przez uprawnione osoby w odpowiedniej formie. Strony nie kwestionowały ich treści.

A. D. wystąpiła o połączenie kar wymierzonych w postępowaniach oznaczonych sygnaturami IV K 741/14 i IV K 343/14. Wniosek okazał się zasadny.

Zgodnie z treścią art. 85 k.k., art. 86 § 1 k.k., w brzmieniu obowiązującym do dnia 1 lipca 2015 roku, połączeniu podlegają kary tego samego rodzaju oraz pozbawienia wolności i ograniczenia wolności orzeczone za czyny, które miały miejsce zanim zapadł pierwszy, chociażby nieprawomocny wyrok, co do któregośkolwiek z tych przestępstw. Kara łączna orzekana jest w granicach od najwyższej kary wymierzonej za poszczególne czyny do ich sumy.

A. D. w analizowanych sprawach została po raz pierwszy skazana wyrokiem Sądu Rejonowego Szczecin – Centrum w Szczecinie z dnia 17 grudnia 2014 roku, sygn. akt IV K 343/14, następnie zmienionym wyrokiem Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 23 października 2015 roku, sygn. akt IV Ka 718/15 za przestępstwo z art. 280 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełnione w dniu 3 grudnia 2013 roku na karę 2 lat i 10 miesięcy pozbawienia wolności. Przed wydaniem przywołanego orzeczenia dopuściła się także w nocy 19/20 listopada 2013 roku występku zakwalifikowanego na podstawie art. 280 § 1 k.k. w zb. z art. 158 § 1 k.k. w zb. z art. 275 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. Był on przedmiotem postępowania zakończonego wyrokiem Sądu Rejonowego Szczecin – Centrum w Szczecinie z dnia 12 marca 2014 roku, sygn. akt IV K 1035/15, na mocy którego wymierzono wnioskodawczyni karę 2 lat i 8 miesięcy pozbawienia wolności.

Zastosowane w obu sprawach tożsame sankcje pozbawienia wolności dały podstawy do określenia granic kary łącznej od 2 lat i 10 miesięcy do 5 lat i 6 miesięcy. Sąd wyznaczył ją na poziomie 4 lat pozbawienia wolności, uwzględniając z jednej strony popełnienie przez A. D. występków w krótkim odstępie czasu, z drugiej zaś dopuszczenie się zachowań o wysokiej społecznej szkodliwości, naruszających kilka dóbr prawnie chronionych w postaci zdrowia, mienia i wiarygodności dokumentów w warunkach powrotu do przestępstwa, określonych w art. 64 § 1 k.k. Świadczyło to znacznym stopniu demoralizacji sprawcy.

Wpływ na wysokość sankcji łącznej miała także postawa wnioskodawczyni po uprawomocnieniu się wyroków, w szczególności poprawne zachowanie w trakcie pobytu w jednostce penitencjarnej. Na jej korzyść przemawiało uzyskiwanie nagród regulaminowych, podjęcie terapii od uzależnienia i krytyczny stosunek wobec popełnionych przestępstw oraz dotychczasowego trybu życia. Przywołane okoliczności, choć dowodzą prawidłowego przebiegu procesu resocjalizacji A. D., w istotnie nie mają jednak charakteru nadzwyczajnego. Poza tym skazana odbyła dotychczas tylko niewielką część jednej z kar, co nie pozwala na przyjęcie miarodajnej prognozy kryminalistycznej i wnioskowanie o trwałej zmianie jej stosunku do obowiązującego porządku prawnego.

Sąd, uwzględniając postawę skazanej, uznał że wystarczającym dla osiągnięcia wobec niej celów postępowania będzie czteroletni okres pobytu w warunkach izolacji więziennej. Znaczniejsze zmniejszenie wymiaru kary łącznej byłoby jednak sprzeczne, zarówno z założeniami prewencji indywidualnej, jak i wymogami w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Biorąc pod uwagę dopuszczenie się przez A. D. dwóch czynów zabronionych o wysokiej społecznej szkodliwości, a także jej czterokrotną karalność za przestępstwa, którą należy rozpatrywać jako szczególnie negatywny czynnik prognostyczny, Sąd doszedł do przekonania o braku przesłanek do poprzestania jedynie na konieczności wykonania sankcji w wymiarze zbliżonym do orzeczonej za jeden występki.

Na poczet zastosowanej kary łącznej zaliczono wnioskodawczyni okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie zarejestrowanej pod sygnaturą IV K 343/14.

Sąd na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwolnił A. D. od zapłaty wydatków poniesionych przez Skarb Państwa, bowiem ich uiszczenia byłyby dla niej zbyt uciążliwe z uwagi na pobyt w zakładzie karnym, ograniczający możliwość podjęcia pracy zarobkowej i brak dochodów, gwarantujących ściąganie należności.

W niniejszej sprawie nie uwzględniono przepisów dotyczących kary łącznej, które obowiązują od dnia 1 lipca 2015, ponieważ zgodnie z treścią art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy - Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z dnia 20 marca 2015 r.) nie stosuje się ich do sankcji prawomocnie orzeczonych przed datą jej wejścia w życie. Regulacja ta w sposób szczególny wskazuje, które z norm są właściwe dla rozstrzygnięcia w przedmiocie kary łącznej.